

hvert Fald ikke i dette Ting, og jeg vil være tilbøjelig til at tro, at det heller ikke er det Punkt, som absolut vilde blive krævet i det andet Ting. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Rasmussen: Som det fremgaar af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (Hage), er Lovforslaget i den Form, i hvilken det nu foreligger, formentlig en Følge af den Indstilling, der skete i Fjor fra Udvalgets Flertal. Da jeg hører til det Mindretal, der ikke tiltraadte denne Indstilling, vil jeg i al Korthed berøre hvorfor. Som ærede Medlemmer ville se, er det en hel Principforandring, der er foretagen i dette Lovforslag, som afviger fra de Regler, som hele vor Lovgivning hidtil har hvilet paa, nemlig paa det personlige, paa det, at hver enkelt Person, Undersaat eller Statsborger skal værges sin personlige og politiske Ret og tillige sørge for at værges sin Ejendomsret. I almindelig politisk Henseende, f. Eks. ved Valg, skal hver Person sørge for at se efter, om han er paa Listen, ved Skatteligning skal han sørge for at se efter, hvorledes han er ansat, inden han klager, først da har han Klageret, og naar der er Tale om at værne Ejendomsretten, beror ogsaa det paa ham selv. Det gælder f. Eks. Vandsynsloven, Hegnsvæsenet, Digevæsenet, og vor Lovgivning er i det hele baseret paa, at vedkommende selv maa sørge for at værne om sin Ret og se at komme til Kundskab om, hvorvidt den bliver angreben paa en eller anden Maade. Her kommer nu dette Forslag og foreslaar f. Eks. en Inspektør, som skal tage alle tilgrænsende Lodsejere under sin Varetægt og saa at sige omfavne dem, værne om dem osv., og den Maade synes vi ikke rigtig om. Det Forslag, der var fremme i Fjor, passede os ikke saa daarligt, selv om der kunde være Ændringer, der vilde være nødvendige. Der har f. Eks. været talt meget om, at den mindre Ejendomsbesidder ikke kunde faa sin Ejendom værnet, at den ene kunde standse Sagen, selv om de andre forlangte det osv. Der have vi nu det Princip f. Eks. i vor Vandløbslovgivning, at en Landvæsenkommission kan affatte Kendelser, der ikke alene berøre den, der har forlangt Kommissionen sammensat, men ogsaa kan medtage dem, der ikke have villet være med, og hvorfor der dog skal erlægges Betaling, og noget lignende kunde muligvis ske ogsaa paa dette Omraade. Her kommer man nu og vil have en Inspektør, en ny Embedsmand, ja, det

er jo ikke noget helt nyt, men det er dog en hel Mængde Personer, som Staten skal betale for at rejse omkring og værne om Kystejernes Ret, og det er det, vi ere lidt bange for. Vi synes, at vi have Embedsmænd nok, og vi ville ikke gerne være med til at faa flere. Jeg indrømmer, at der jo er et lille Lyspunkt, naar man nemlig synes, at vi have for mange Embedsmænd ved Krydstoldvæsenet, og naar vi saa havde for mange af dem hist og her, saa have vi ikke nødigt at oprette nogle ny, og maaske vi endogsaa kunde komme til at slaa af. Jeg tror nu ikke, at vi fra vor Side ville kunne gaa ind paa at stemme for, at der oprettes et Embede for en saadan Kystinspektør, der skulde udfolde en Slags Faderlighed lige over for de tilgrænsende Lodsejere, naar Statsborgerne ellers selv skulde værne deres Rettigheder. Det er ogsaa Grunden, hvorfor vi have indtaget vor Mindretalsstilling, og jeg tror ogsaa nok, at vi ville fastholde den. Vi tro ikke, som det ærede Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) synes at tro, at en Mand bliver klogere, fordi han faar en Uniform paa sig som Statseembedsmand, eller at det bliver bedre, end hvis Landvæsenkommissionerne komme til at afgøre Spørgsmaalet. Vi sværme ikke for den Principforandring, der er sket i Lovforslaget, og haabe for øvrigt paa, at det ogsaa med det ældre Princip som Grundlag vil kunne blive bedre, end det allerede er, hvad ogsaa det ærede kongevalgte Medlem hentydede til. Disse Bemærkninger har jeg villet gøre, for at det ikke skulde forstaas, som om vi sværmede for at faa ny Embedsmænd.

Ahlefeldt-Laurvig: Det skulde gøre mig ondt, om de politiske Forhold skulde bidrage til, at vi ikke fik dette Lovforslag ført igennem. Det forekommer nemlig mig, at dette Lovforslag er et særdeles godt Lovforslag, og jeg vil sammen med flere andre bringe den ærede Minister min Tak for Lovforslagets Fremkomst. Jeg kan som flere ærede Talere sige, at det er en Imødekommen lige over for Landstinget, i alt Fald er det en Imødekommen lige over for de Ønsker, som jeg har fremsat og stadig har næret i den Retning. De Udtalelser, der fremkom fra den ærede sidste Taler, har jeg hørt flere Gange, og der er ogsaa noget i dem, som jeg kan billige, idet jeg er en stor Ven af det private Initiativ, men jeg er tillige en Uven af alt for mange Doktriner, og det er meget doktrinært at ville gaa mod et Forslag, fordi der ifølge dette skal en enkelt Embeds-